

31-ий ЯНУАРИЙ.

Сутренята се научихъ едно нѣщо, което ме твърдѣ заради солдата, който ми чеша коня, Панайотъ. Оказа се добър готвачъ, а денщика на моя съжителъ, доктора Бона — отличенъ чизмаръ. Като говорѣхъ за българетѣ, немогахъ не забѣлежѣхъ, че тѣ въобще леко се запознаватъ и привикватъ къмъ каквото и да е искусство. Вечерята прекарахъ при генерала, дѣто се получи извѣстие, че баши-бозуцитѣ нахалнаго отъ ново да сълмуватъ и дошли до такава дързостъ, че то, като се събрали цѣла шайка въ селото Юсуфли, безъ обръщатъ внимание на премирието и на това, че селото Юсуфли се намира въ неутралния поясъ, гърмеле по нѣтъ разѣди.

2-ий ФЕВРУАРИЙ.

Обѣдвахъ вчера при генерала; той е твърдѣ измѣненъ отъ чѣкането на преемника си.

Вечерята пакъ прекарахъ при командира на 3 та дружина, майора Челяева, дѣто бѣше и полковия командиръ полковникъ Пушкинъ, който ни разказа за дѣйствиителната война въ настоящата война. Службата на полка била тежка и въ голѣма степенъ неблагоприятна; полка била винаги на кракъ, всичко време на шрекъ и никогда не участвувалъ въ голѣмъ бой, само дѣто ималъ постоенни сблъсквания съ баши-бозуцитѣ. Днесъ се събраха чай у мене; играхме преферансъ, а на вѣчерята оудъ съвсѣмъ ненадѣйно моитѣ гости, като ги нагостихъ съ български ѣстета, съ които се и самъ запознахъ прѣди нѣколко дена; ѣстетата бѣха 1-о охлюве, сварени съ оризъ лимонъ и 2-о ахтапотъ, когото носѣтъ отъ Цариградъ и вари въ вода. Най-вкуснитѣ охлюве биле тѣзи, които носѣтъ въ Цариградъ изъ Мала-Азия.

3-ий ФЕВРУАРИЙ.

Взехъ двама конници и се одѣтихъ въ Градецъ, дѣто стои 2 та дружина и единъ ескадронъ отъ Нарвския гусарскъ полкъ. Пакъ испървенъ вжрви по бѣга на рѣката, при к